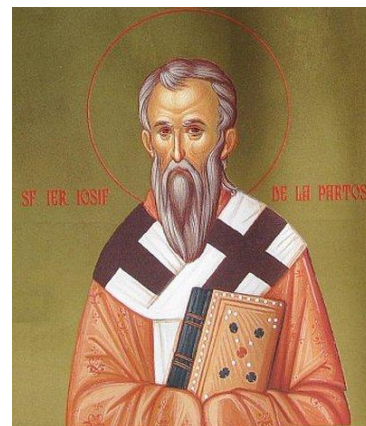

**Buletin Informativ – 13.09.2012 - Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș -
ocrotitorul și protectorul pompierilor**

Canonizat ca sfânt național de Biserica Ortodoxă Română în anul 1956, ca făcător de minuni, cu sfintele moaște păstrate în Catedrala ortodoxă din Timișoara, „Sf. Iosif cel Nou de la Partoș” este înscris în calendarul Creștin Ortodox la data de 15 ale lunii septembrie, fiind legat de instituția pompierilor prin minunile și faptele sale, între care și salvarea Timișoarei de la distrugerea prin incendiu, în timpul păstoririi sale ca mitropolit al Banatului.

Se spune că, în toamna anului 1653, cetatea Timișoarei a fost supusă unui lung jaf și distrugeri din partea turcilor care nu au fost mulțumiți până nu au dat foc orașului. Partea de apus a Timișoarei a fost cuprinsă de un foc groaznic, ce mistuia casele oamenilor și amenința să se întindă în tot orașul. În acel moment, episcopul Iosif, deși bătrân (avea pe atunci peste 80 de ani), nu a fugit ca un fricos, ci a stat ca un viteaz, ieșind în fața bisericii cu Sfintele Taine în mână și, rugându-se cu lacrimi, a fost ascultat de Dumnezeu, care a trimis o ploaie puternică ce a stins focul, scăpând astfel oamenii și așezarea de acel mare pericol.

Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș s-a născut în 1568, în orașul Ragusa din Dalmația. După moartea tatălui său, s-a mutat împreună cu mama sa în Ohrida, la sud de Dunăre. Când a împlinit vârsta de 15 ani, a intrat în Mănăstirea Maicii Domnului din Ohrida. După cinci ani de viețuire în această mănăstire, ajunge la Muntele Athos, la Mănăstirea Pantocrator. Aici s-a călugărit și a primit numele de Iosif.

La cererea Patriarhului de Constantinopol este trimis egumen pentru marea lavră a Sfântului Ștefan din Adrianopol, iar după șase ani este pus egumen în marea lavră românească Cutlumus.

Este trimis de Patriarhia din Constantinopol ca Mitropolit al Timișoarei. Așezarea în scaun a fost săvârșită pe 20 iulie 1650.

În anul 1653 s-a retras la Mănăstirea Partoș, aproape de Timișoara. Aici a mai viețuit trei ani și apoi și-a dat sufletul în mâinile Domnului.

Potrivit tradiției, în momentul trecerii sale la cele veșnice, clopotele mănăstirii au început să bată singure. A fost înmormântat în naosul bisericii mănăstirești.

Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș a fost trecut în rândul sfinților de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, pe 28 februarie 1950.

În anul 1956 moaștele sale au fost strămutate în Catedrala mitropolitană din Timișoara.

La solicitarea conducerii Corpului Pompierilor Militari și ținând seama de minunile și faptele sale, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și-a dat binecuvântarea ca Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș să fie desemnat patron spiritual al pompierilor români „pentru a aduce spor duhovnicesc și revărsare a darurilor binefăcătoare și ocrotitoare ale bunului Dumnezeu peste pompierii români și lucrarea acestora în folosul binelui obștesc și românesc”.

Compartiment Informare și Relații Publice – I.S.U. „Basarab I” Dâmbovița